

hverve Byggefrihed. Naar (altsaa en Mand ønsker at kjøbe en Byggegrund, derude, eller Gieren selv ønsker at bygge, saa vil han tage i Betragtning, hvorvidt der er fordeelagtig Anledning til at bygge, og naaar denne Anledning er der, saa kjøber han Byggefriheden, men han gjør det sandelig ikke, før han ogsaa kan see, at det svarer Regning at bygge. Der er af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Hindenburg) sagt nogen Vægt paa, at der ikke var fremkommet Andragender om Byggefrihed. Jeg skal bemærke, at der er indkommet flere Andragender herom, der har begyndt at vise sig lyst til at erhverve Byggefrihed, men det er en Selsfølge, at saa længe de paagældende Giere gjøre sig Haab om at opnaae en Dmtaxation, saalænge saa danne Forestillinger næres, som det her er skeet, om at man skulde presse paa, tale meget om Eiendomsrettens Krænkelse osv.; saa kunde man faae Lovens Virkning fuldkommen tilintetgjort og dog tilsidt tvinge det igjennem, at faae Byggefriheden for Intet, saalænge holde Alle sig naturligtvis tilbage, og ville ikke indløse Byggefriheden. Jeg skal tillade mig at oplæse Noget af Udvalgets Fleertals Betænkning, som blev afgiven, da Loven i sin Tid laa for: „Fleertallets Grundbetragtning er den, at Staten ifølge den almindelige Lovgivning nu er i Besiddelse af en Herlighed, som den selv om den ikke længer kan sætte synderlig Pris paa at bevare den, dog paa ingen Maade er forpligtet til at opgive, uden herfor at erholde et billigt Bederlag af de Grundeiere, hvis Eiendomme paa den Maade ville erholde en betydelig Tilvæxt i Værdi; det er ialfald uimodsigeligt, at der paahviler de private Grunde en meget sølelig Indskrænkning i Byggefriheden, og den er det, som der aabnes Afgang til at faae hævet mod et Bederlag, da det ikke længere har en saa væsentlig Betydning for Staten at holde dette Terrain frit for Bebyggelse, efterat Strækningen hiintfides Søerne er bleven opfyldt af nye Dvarterer. Staten udover i den Henseende ingen Tvang, det bliver for enhver privat Grundeier en fri Sag, om han vil beholde sin Eiendom paa samme Vilkaar som hidtil.“ Hvad er det nu for Vilkaar, hvor-

paa en Mand har en Eiendom? Det er sandelig kun paa de berettigede Vilkaar. Derfor en Mand i nogen Tid har gjort en uberettiget Brug af sin Eiendom, saa giver det ham ikke Hævd, man kan ikke faae Hævd paa Lovovertrædelser. Har han kun Ret til Eiendommen med den Servitut, der hylér paa den, der ligger hele Forstjellen, og det er derpaa denne Deel af Loven heelt igjennem er bygget. Derfor man var gaaet ud fra, at der ikke var den Forstjelle mellem en berettiget og en uberettiget Brug af disse Eiendomme, saa var jo hele denne Deel af Loven en Absurditet. Det er, fordi man har gjort Forstjelle mellem den berettigede og uberettigede Brug, at man overhovedet er kommen til at sige, at der her foreligger en Herlighed for Staten; her er Noget, som Gierne skulle erhverve, Gierne kunne erhverve en berettiget Brug, og derfor skulle de betale Noget. Den ærede Forslagsstiller meente, at Krigsministeren thi her gjælder det, jo væsentligt om Krigsministeren havde overfredet sin Competence ved at faae vedtaget en Plan for Bebyggelsen af Demarcationsterrainet, en Plan, som kom til at omfatte de Gader, der nu findes paa den approberede Plan. Det ærede Medlem for Skanderborg (Tauber) har allerede gjort opmærksom paa, at naar man blot vilde læse et Par Linier mere i den paagældende Paragraph, saa vilde man finde, at Bemyndiggelsen er fuldstændig. Den ærede Forslagsstiller op læste kun to à tre Linier, men havde han læst to à tre Linier mere, saa vilde Sagen have været fuldstændig klar, og uagtet dette, som sagt allerede er bemærket af det nævnte ærede Medlem, maa jeg dog tillade mig at oplæse dette endnu engang i sin Heelhed. Det staar i Lovens § 5, og det hedder der: „Ved denne Plan foreskrives Retningslinierne og Bredden af Hovedadgangene til Staden samt af en Tvergade, der er hæftent til at forbinde disse Hovedadgange med hinanden og som vil komme til at gaae deels over Statens og deels over private Grunde, og til at sætte Planen det Hoved og de andre Veje og Gader og afsejtlige Pladser, som hvis fremtidige Anlæg det allerede paa den Tid